

trol og Affattelse af Skemaer til Begæring om Hjælpen, medens det er overladt de enkelte Kommunalbestyrelser at fastsætte de særlige Regler, der iøvrigt skønnes formaalstjenlige eller paakrævet af lokale Hensyn, svarer til de i § 3 i Loven af 19. Oktober 1931 fastsatte Bestemmelser med Hensyn til den midlertidige Arbejdsløshedshjælp. Man har — uanset at Lovforslaget kun omhandler Ydelse af Forsørgelseshjælp — anset det for nødvendigt at give tilsvarende Regler som fastsat for den midlertidige Arbejdsløshedshjælp, idet det kun derved bliver muligt at tilvejebringe Ensartethed i Kommunernes Administration af Loven og at muliggøre Kontrol med, at Hjælpen kun ydes til den i Lovforslaget angivne Kreds af arbejdsløse og i Overensstemmelse med de i Forslaget fastsatte Betingelser. Med Hensyn til den Kommunerne tillagte Adgang til at overlade Kontrol og Udbetaling til de nærmere angivne Institutioner, bemærkes, at man af praktiske Hensyn og af Hensyn til, at Kommunerne derved befries for betydelige administrative Byrder, har ment i denne Henseende at maatte træffe samme Ordning, som den der var gældende for Administrationen af den midlertidige Arbejdsløshedshjælp efter Loven af 19. Oktober 1931.

Det følger dog af den principielle Forskel mellem Hjælpen efter dette Lovforslag og den midlertidige Arbejdsløshedshjælp, at det kun er selve *Udbetalingen* af Hjælpen, som Kommunalbestyrelsen kan overlade til paagældende Institutioner, hvorimod det ikke — da Hjælpens Størrelse skal fastsættes efter Kommunalbestyrelsens Skøn over Trangen i det enkelte Tilfælde — kan overlades paagældende Institutioner at træffe Afgørelse om Hjælpens *Størrelse*.

Da Hjælpen udbetales efter Kommunalbestyrelsens Skøn over den i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Trang, mener man, at der, for at Administrationen ikke skal overbebyrdes, ikke i Almindelighed bør være Adgang til at paaklage Kommunalbestyrelsens Afgørelse til højere Myndighed; man maa dog anse det for rimeligt, at der i Tilfælde, hvor der ikke er Enighed indenfor paagældende Kommunalbestyrelse, gives Ansøgeren Adgang til at paaklage Afgørelsen, dog at dette, for at undgaa overflødige Klager, foreslaas gjort betinget af, at en eller flere af Kommunalbestyrelsens Medlemmer forlanger Afgørelsen prøvet for højere Myndighed.

Til § 6.

Under Kommunernes nuværende økonomiske Forhold maa det anses for urimeligt, om disse i længere Tid skulde staa i Forskud for de Statskassen paahvilende Udgifter; det er derfor foreslaaet, at der gives Kommunerne Ret til at faa udbetalt passende Forskud af Statskassen paa den dem efter Loven tilkommende Refusion.

Til § 7.

De arbejdsløse, til hvilke der inden Forslagets Ikrafttræden har maattet ydes Fattighjælp som Følge af, at de har opbrugt Hjælpen i Henhold til Loven af 19. Oktober 1931, eller fordi Hjælpen er opført med Lovens Udløb den 1. Maj 1932, bør ikke lide under, at de ved dette Lovforslag foreslaaede Bestemmelser ikke har kunnet bringes i Anvendelse i umiddelbar Tilslutning til Ophøret af deres midlertidige Arbejdsløshedshjælp. Ved den i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelse skaffes der Mulighed for at afbøde denne Uretfærdighed.